

Nordiske politimesterskaber i skydning

Af Jan Poulsen, Skydeudvalget.

Foto Keld Bojsen, Aarhus

For to år siden – faktisk som afslutning på de europæiske mesterskaber i skydning i Vingsted – blev DPIF af det svenske politiidrætsforbund anmodet om at arrangere det næste nordiske politimesterskab i skydning. Årsagen var angiveligt dårlig økonomi. Skydeudvalget, der netop havde overstået en stor opgave med EPM, fandt, at denne mindre opgave ikke kunne give anledning til dårlig nattesøvn, og PI-Århus gav hurtigt tilsagn til at være vært for arrangementet. Der blev booket hotel på Scandic i Hasle, ligesom kantinen på Århus Politigård blev bestilt til at lave aftensmaden samt frokost, der hver dag skulle afhentes til indtagelse på skydebanerne. Det er værd at bemærke, at ovenstående alt sammen blev aftalt, medens der stadig var noget, der hed tjenestefrihed til idræt.

Det er til gengæld også værd at bemærke, at antal deltagere ved disse nordiske politimesterskaber i skydning aldrig har været lavere. Dels fordi Sverige fuldstændig udeblev, og dels fordi både Norge og Finland stillede med noget mindre hold end normalt. På grund af disse faktorer var det uproblematisk at gennemføre stævnet over en forlænget weekend med ankomst torsdag den 19. september og afrejse mandag den 23. september.

Den manglende deltagelse betød også, at alle discipliner for damer på riffel blev aflyst pga. reglerne om, at der i en klasse skal være deltagere fra mindst tre lande. På samme grundlag blev der kun afholdt holdmesterskaber i tre klasser – to på riffel og en på pistol. Heldigvis var der plads til, at de få tilmeldte dameskytter på riffel deltog sammen med herrerne i en klasse, der ved dette mesterskab blev kaldt åben klasse.

Skydeudvalget aftalte med Skytteklubben DSB/ASF og Århus Riffelskytte Klub, at vi til luftvåbenkonkurrencerne kunne leje klubbens ny renoverede luftskydebaner, der alle er udstyret med elektroniske skivemarkeringsanlæg, ligesom vi lejede det topmoderne skydebaneanlæg på Vestereng i Århus Nord til de udendørs pistol- og riffelkonkurrencer. Selv om der ikke længere kunne tildeles tjenestefrihed til stævnehjælpere kunne vi heldigvis alligevel trække på mange gode kolleger fra PI-Århus – deriblandt formand Bisgaard – men det helt store læs blev trukket af vores gode ven, elitepistolsskytte og pistoldommer Jan Truelsen fra Skytteklubben DSB/ASF, samt vore pensionerede "kæmper" – Villy Olesen, Århus og Jens Peter Jensen, Randers. Der skal fra skydeudvalget lyde ubetinget stor anerkendelse og tak til disse tre personer.

»

Skydeudvalget havde besluttet, at stævnet skulle afvikles i overensstemmelse med de internationale regler, hvilket betød, at der for alle stævnets OL-discipliner skulle afvikles finaler efter regelsættet fra 1. januar 2013. De største ændringer består i, at hvor man tidligere tog sine point med fra kvalifikationsrunden, starter alle finaledeletagere fra nul, når finalen starter. Desuden består de fleste finaler af 20 skud, hvor de dårligste finaleskytter sorteres fra – en efter en – efter 14 skud, således at guld og sølv afgøres af de to bedste finaleskytter i 19. og 20. skud.

Både skytter og skydeledere var noget nervøse over, hvordan det ville være at gennemføre de nye finaleregler, men kvaliteten af finaleledelsen var på et meget højt niveau, hvilket automatisk bevirkede, at skytterne følte sig godt tilpas og derfor kunne yde maksimalt og på højt internationalt niveau. De fleste af finalerne kan således beskrives som meget spændende og medrivende – ikke kun for de deltagende skytter, men i særdeleshed også for tilskuerne.

Læs også Ricky Winters beretning om finalen på luftpistol for herrer – jeg synes nærmest man under læsningen kan mærke, hvor høj pulsen på de deltagende skytter – og ikke mindst Ricky - har været.

Selv om der ikke længere ydes tjenestefrihed til idræt, stillede vi i absolut stærkeste opstilling i alle discipliner, og der skal fra Skydeudvalget lyde stor ros til skytterne for den seriøse tilgang til opgaven – ingen nævnt ingen glemt. Skydeudvalget konstaterer derudover med absolut tilfreds, at det danske hold høstede flest medaljer. Resultaterne kan ses på www.politisport.dk

Til slut skal der skydeudvalget lyde en stor tak til stævnets øvrige hjælpere, Britta fra politigårdens kantine for fantastisk mad hver aften, samt den finske chauffør, der beredvilligt kørte rundt med alle skytterne mellem hotel, skydebaner og politigård.

Til allersidst vil jeg udtrykke min betænkelighed over, at aftalen mellem de nordiske lande om at stille med fuldt hold til nordiske politimesterskaber, denne gang er blevet brudt.

Aftalen skulle sikre, at politiskytter, der endnu ikke kan præstere eliteniveau, alligevel kunne udtages for at sikre, at landet alligevel kunne stille hold i alle discipliner. På grund af den trængte økonomiske situation i de nordiske landes politiidrætsforbund, er skytterne til dette mesterskab alene blevet udtaget fordi de var potentielle medaljetagere. Der er for mig at se stort behov for på ny at aftale grundlaget for det videre nordiske samarbejde, således det sikres, at der fremover afholdes nordiske politimesterskaber med deltagelse af alle de nordiske lande.

En sølvvinder beretter

Af Ricky Winther, Sydøstjylland Politi.

Jeg var friskt blevet tilmeldt 4 forskellige discipliner. Nogle var der trænet flittigt til, og andre forsøgt (tak Børge) bare at nå et rimeligt niveau i. I hvert fald kan siges: "at det jeg havde trænet mest til, gik det også bedst i".

Nå, tilbage til virkeligheden – i disciplinen luftpistol, havde alle fået overstået de obligatoriske 60 skud, herunder rakte mit resultat til en 4. plads (helt ok, men rigtig træls at ende på akkurat den placering alle glemmer). Mit held var så helt nye regler for afvikling af finalen, således at de 8 bedste igen startede forfra, helt lige på NUL point (super, for en herlig finne havde lagt fra land og skudt rigtig godt i indledende).

Vi skulle nu skyde 2 x 3 skud af 2½ minuts varighed, de blev så sammenlagt med decimaler. Dét resultat skulle herefter med 2 skud af gangen sammentæles – nu dårligste resultat/skytte røg ud af konkurrencen og så fremdeles. Da vi var 4 tilbage, var finnen i førertrøjen, herefter H. C. Laubel, Jan Poulsen og mig selv. Finnen skød så en 7,4'er + en 7,6'er, og da vi andre var heldigere med både 10'ere og tæt på 10'ere, var det farvel med ham.

Nu var det lige pludselig en ren dansk finale (ikke så ringe endda) – men for dølen, hvor det var spændende. Tænk at man kan have så stresset en puls, mens man står helt stille! Jeg følte mit hjerte var flyttet "udenskins", og nu gav den fuld gas lige under skjortestoffet. Jeg hørte flere tilskuere fnise af min stressede tilstand – det må også ha' set "dorsk" ud (århusiansk udtryk, dækkende dét man ikke kan sætte ord på..) at jeg sådan set stod stille og hoppede. De næste 2 skud var begge helt ok, men rent held, for NØJ hvor jeg rystede – sigtemidlerne var "inde og ude" af skivens midte og overhovedet ikke under kontrol, men som Jan sagde bagefter: "Ricky, du formåede at få skuddene af sted som den første næsten hver gang og det giver et pres på de andre skytter". Hvorom alting var, var det Jan som måtte forlade konkurrencen med ét ½ point op til mig, GODT der ikke var en runde mere – så var jeg blev hentet...

H. C. Laubel var for god og stabil under de sidste 2 skud, men jeg prøvede – tillykke kære ven, dén guldmedalje var bestemt velfortjent og din.

Jeg kender ordsproget: "At man ikke vinder sølv, men taber guld", dog vil jeg helt ærligt sige at dén sølvmedalje er jeg endog MEGET glad for.

Tak for nogle sjove, herlige og lærerige dage i rigtig godt selskab, og stor tak til skydeudvalget for udvælgelse og et sublim arrangement.